

HORČIČNÉ ZRNKO (11. nedeľa cez rok)

K čomu prirovnáme Božie kráľovstvo alebo akým podobenstvom ho znázorníme? Je ako horčičné zrnko. Keď ho sejú do zeme, je najmenšie zo všetkých semien na zemi, ale keď sa zaseje, vzíde, prerastie všetky byliny a vyháňa veľké konáre, takže v jeho tôni môžu hniezdiť nebeské vtáky. (Mk 4,30-32)

Horčičný ker, ktorého semeno sa používa ako korenie, narastie v oblasti okolo Galilejského jazera do výšky dvoch metrov. Je to odolná rastlina, ktorá rýchlo vyklíči a ľahko zarastie záhradu. Takto horčičný krík pripomína svojou povahou Božie kráľovstvo.

Keď Ježiš hovorí podobenstvo o horčičnom zrnku, akoby zároveň vydával svedectvo o sebe samom. On sám je tým horčičným zrnkom – maličkým, nenápadným, rozochveným - keď prišiel na svet ako malé dieťa narodené zo ženy.

Tak, ako sa z horčičného semienka stane raz veľký krík - tak sa mu Ježiš stáva podobným, keď rozoprie svoje ramená na dreve kríža. Vtedy je najväčší. Jeho veľkosť sa zdá svetu malá, lebo nehovorí mocou sily a úspechu, ale mocou lásky. Izrael odmieta takého Mesiáša - keď očakával Spasiteľa, *pred ktorým všetci padnú na zem, budú zo zeme lízať prach a platiť Sionu dane. (Iz 49,23)*

Do roztvoreného Kristovho náručia prilietajú a tu nachádzajú domov všetky nebeské vtáky – symbol tých, ktorí uveria v Krista. Prvý z nich je zločinec, ktorý na kríži zvolal: „Ježišu, spomeň si na mňa, keď prídeš do svojho kráľovstva!“ A hneď po ňom stotník – pre Židov pohan, ktorý - keď videl Ježiša skončiť, povedal: „*Tento človek bol naozaj Boží Syn.*“ Opäť si Ježiš vyvolil posledných a zaznávaných, aby ukázal, že prišiel pre všetkých.

Evanjeliové podobenstvá sú podmanivé a výrečné, hneď ľudskej mysli vnukajú celé množstvo výkladov pre najrozličnejšie situácie života. Často – tak ako aj toto - skrytým spôsobom hovoria o tajomstve kríža.